

הירח הבוכה

כתבו ק.מאטאירה וט.קמפ

ציורים ה.י.נגאטה

הוא בכה כה חזק שהענן העובר לידו יצר ושאל:
"ירח, מדוע אתה בוכה?"
"אני בוכה כי אינני יוכל לראות את פני בים" בכה הירח.
"אא.. זה הכל" אמר הענן "זה רק לכן כי אתה חיוור מדי.
תעשה את עצמך בהיר וצהוב. אז תעשה את פניך בים."

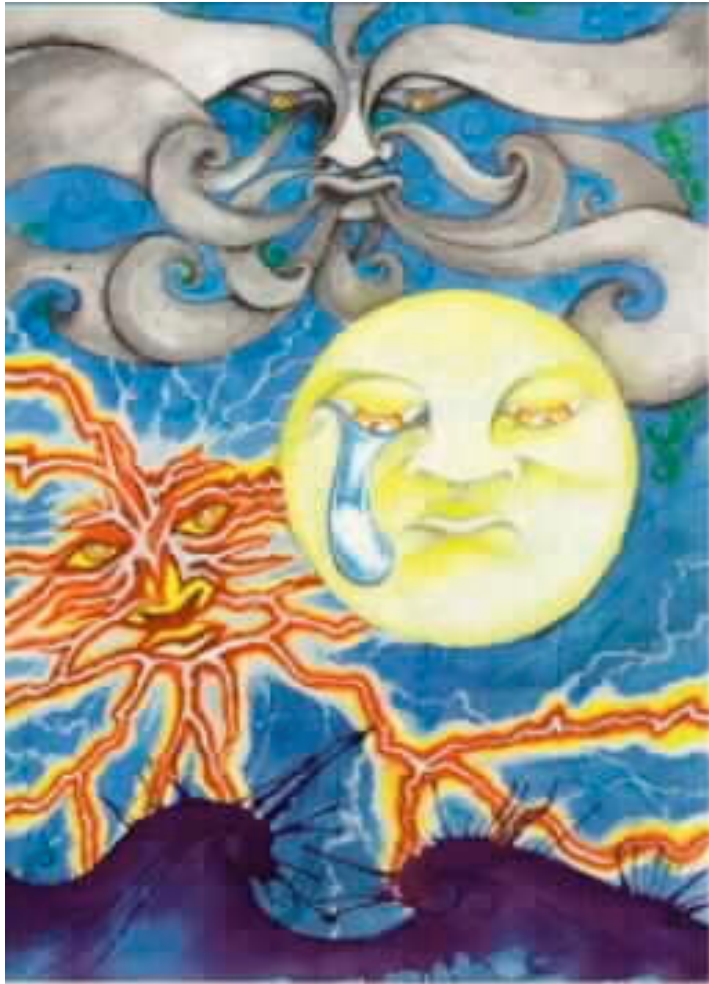
הירח בכה

הוא בכה בקול רם עד שהגשם שעבר שם עצר ושאל: "מדוע אתה בוכה, ירח?"
"אני בוכה כי אינני יכול לראות את פני בים" בכה הירח.
"וזה הכל? זה לכן שאתה קטן מדי. תעשה את עצמך גדול ועגול. אז תראה את פניך בים."

אזי הירח שינה את צבעו מלבן לצהוב.
הוא שט בשמיים והביט למטה.
אך עדיין עוד לא ראה את פניו בים, והתחיל לבכות שוב.

הוא בכה עד שרעם וברק הפסיקו לרעום ולהבזיק ושאלו:
"מדוע אתה בוכה, ירח?"
"אני בוכה כי אינני יכול לראות את פני בים" בכה הירח.
"אא.. זה הכל" אמרו הרעם והברק "זה לכן כי אינך נוצץ
מספיק. תתחיל לנצנץ יותר חזק ואז תראה את פניך בים."

הירח חיכה כמה ימים עד שנעשב גדול ועגול.
אז שט בשמיים והביט למטה.
אך עדיין לא יכול היה לראות את פניו בים והתחיל לבכות
שוב.

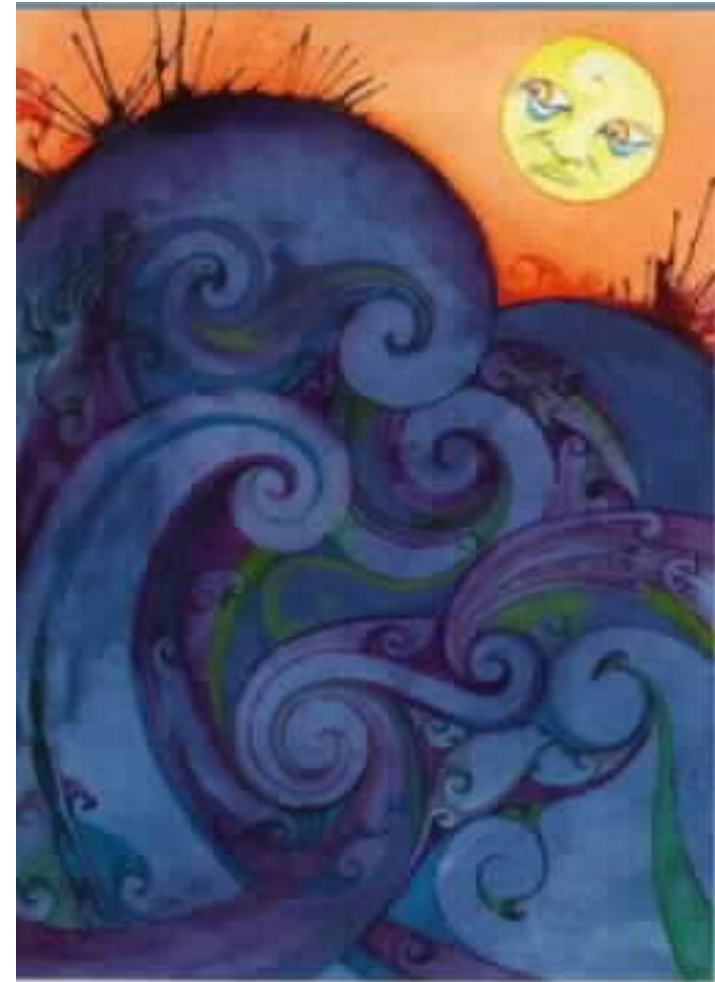
הוא בכה חזק עד שקשת בענן שעברה שם עצרה ושאלה
"ירח יפה, מדוע אתה בוכה. מה יכול לעשותך אומלל כל כך?"
"אני בוכה כי אינני יכול לראות את פני בים" בכה הירח.

והירח התחיל לנצוץ כמה שרק יכול היה.
הוא שט בשמיים והביט למטה.
אך עדיין לא ראה את פניו בים והתחיל שוב לבכות.

"אז מה עלי לעשות?" שאל הירח.
"אתה צריך לבקש מרוח של הים שישקיט את הרוחות וירגיע
את הגלים."
"הו, תודה לך" קרא הירח "אעשה זאת מיד."

"ואינך יודע מדוע לא תוכל לראות את פניך בים?" שאלה
קשת בענן.
"לא, אינני יודע" אמר הירח.
"זה כי הים הוא סוער" הסבירה קשת בענן.
"באמת?" שאל הירח.
"כן, באמת" אמרה קשת בענן.

ואז הירח שט בשמיים והביט למטה.
בבואה נהדרת, צהובה, גדולה, עגולה ונוצצת חייכה אליו.
"בסוף!" קרא הירח באושר "אני רואה את פני בים!"

ענן, גשם, רעם וברק עמדו בשקט גמור כשהירח לחש
"רוח הים, רוח הגלים
זרקי את קסמיך על הים
עשי אותו שקט וחלק
כדי שהבבואה שלי תחייך אלי."